

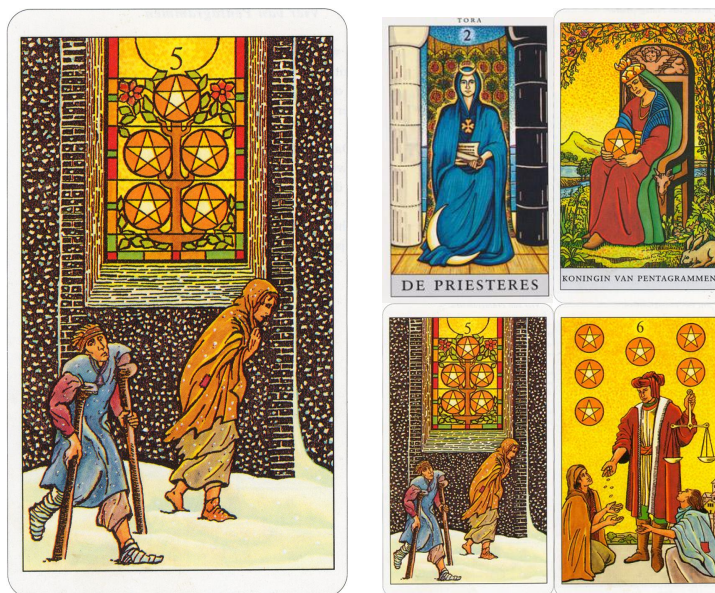
Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor - Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de negenentwintigste nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van het kleine arcanum Pentagrammen Vijf over

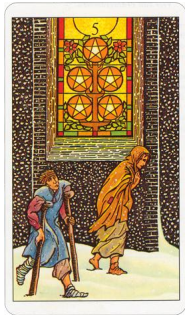
‘ door ervaring leren ’

Het kwartet van het grote arcanum De Priesteres verbeeldt de eerste lessen die de mens op zijn levensweg leert. Hier wordt de mens geconfronteerd met kennis en wetenschap. Kennis over leven en dood blijven in dit stadium verborgen. De Koningin van Pentagrammen verzorgt en onderwijst als een moeder. Haar heldere ingevingen behoeden en ondersteunen de jongeling op zijn pad. Pentagrammen Vijf toont het isolement waar de jonge mens in terecht komt wanneer hij zich afwendt van de levenslessen. Pentagrammen Zes toont de genade die hij ontvangt wanneer hij door nederigheid tot inkeer is gekomen.

De puber dacht in Pentagrammen Vier dat hij er al was en al heel wat wist. Daardoor is hij in de problemen gekomen en plaatste hij zich buiten de maatschappij.

Geïsoleerd geraakt identificeert hij zich helemaal met zijn eigen ellende. Om zijn nek draagt hij een lepra-bel. Vol van zelfmedelijden loopt hij voorbij aan de kabbalistische levensboom, symbool voor warmte en liefde, afgebeeld in het glas-in-loodraam. Als hij wil kan hij gewoon het huis binnen gaan waar vandaan het warme licht door het raam naar buiten schijnt en zich aan de hartelijkheid en gezelligheid laven. Maar door de identificatie met zijn eigen ongeluk loopt hij voorbij aan wat hij zoekt. Hij die zich identificeert met armoede zal nog meer armoede aantrekken en degene die zich richt op het goede zal nog meer van het goede ontvangen.

Als dagkaart viel Pentagrammen Vijf mij vandaag toe en ik stelde mij de volgende vragen: Streef ik in mijn leven naar één bepaald doel en is dat nu bereikt? Rechtvaardigde dit doel al mijn handelingen tot nu toe? Wanneer ik mijn doel behaald heb, zie ik dan af van verder streven, leren en investeren? Welke levenslessen heb ik veronachtzaamd waardoor ik nu tot gedwongen stilstand ben gekomen? Zijn mijn tegenslagen zelfgecreëerd? Hoe kom ik tot inzicht dat ik moeilijkheden kan overwinnen?

Het lijkt wel of in deze drie maanden alles gerealiseerd wordt, waar ik in mijn leven naar toe gewerkt heb: liefhebben, verhuizen en samenwonen, gezin en kinderen, exposeren, divineren, lesgeven, leiding geven, leiding nemen, en studeren. Ik maak enorm grote stappen. En met de wind in de rug lijkt het alsof ik mijn stappen nóg groter kan maken. Eerst geleidelijk maar dan plotsklaps word ik tot halt geroepen en wordt zwaar verkouden. Hiervan opknappend breek ik mijn kleine teen..... Eerst kan mijn hoofd het niet meer bij houden. En nu mijn voeten niet meer. Pentagrammen Vijf laat mij mijn zelfgekozen isolement zien.

Loesje schrijft over Pentagrammen Vijf http://www.loesje.info/esoterie/pentagrammen_5.htm: *Problemen doordat het verstand het gevoel overheerst, kenmerk en deze kaart.*

Uit de voetreflexologie weet ik dat het linker kleine teentje staat voor het gevoel. Aan mij de vragen: Welk gevoel heb ik veronachtzaamd, dat het tenslotte zo onbuigzaam wordt, dat het 'breekt'? Welke gevoelens staan mij in de weg in deze triomftocht?

De kaart Pentagrammen Vijf heeft als betekenis de term 'isolatie'. Wat we vergeten is dat het om een zelfgekozen isolement gaat. In dit isolement komen we tot stilstand en tot inzicht. In de Tarot zijn de nummers vijfkaarten van de kleine arcana de moeilijkste momenten. De mens verzamelt daar extra kracht om moeilijkheden te overwinnen en om door te gaan.

Met hartelijke groet,

Els Maasson